

233.586

Ar 3M
Spurgeon

Uue aasta juustus.

C. S. Spurgeon.

Uga kaswage meie Issanda ja Ünnistegija Jeesuse Kristuse armus ja tundmises. Sellesamale olgu au, nii hästi nüüd kui igawesel ajal. Amen. 2 Petr. 3, 18.

Kaswage armu sees." Mis on apostel tahtnud sellega öelda? Esialt seda, et oleme elawaks tehtud armu läbi; muidu ei võiks seda kirjatükki meie kohta tähendada; furnud asjad ei wõi mitte kaswada. Ainult need, kes Jumalale elawad Jeesuse Kristuse ülestõusmise läbi furnuist, tarwitawad jõudu ja wäge kaswamiseks. Seepärast ei wõi seda kirjatükki teie kohta tähendada, kes teie furnud olete üleastumiste ja ja pattude sees. Teie ei wõi mitte armu sees kaswada, sest teie olete alles käsu ja needmise all, ja Jumala wiha jäeb teie peale. Wärisege, parandage meelt ja uskuge, ja Jumal halastagu teie peale. Uga teie, armsad wennad, — kes teie furnud olite, aga nüüd elate, kes teie olete elawaks tehtud Jumala waimu läbi, — teid manitsetakse kaswada, sest kaswamisest tunnuks et teie elate. Üks post, mis maa sisse taotakse, ei wõi mitte kaswada. Wiska üks kivi kõige rammujama maa sisse, ta jäeb seegipärast seks mis ta oli, ja ei kaswa kõige wähemat, aga pane wilja iwa ehk teistjugu seemet mulda, sealta saab üks wilja kõrs ehk dieke tärkama. Kaswage usu sees, mis on kõige waimu andide juur, katsuge et teie wõiksite armu tõutuši enam uskuda, kui tänini olete uskunud. Teie, kes teie Jumalale elate, katsuge et teie kõigis asjus wõiksite kaswada.

Kaswage wälja sellest kahtlasest usust, öeldes: Ma usun, Issand aita minu uskmata meelt, et ma mitte ei kahtleks Jumala tõutuste üle, waid wõiksin nii kui Abraam uskuda, et Jumal on wägew seda täitma, mis ta lubanud on. Oh, et teie usk wõiks nõnda juurde kaswada, et teie kõigist Tema tõutustest kinni hakaksite, kaswage kindluses, et teie usk mitte nõrk ja kõikuw ei oleks,

mis ennaft iga õpetuse tuulest wintsutada lafeb; kaswage iga päew lapselikumaks, et täiemalt ja lihtsamalt rajajite ennaft Issanda Jeesuse Kristuse ärateenimise peale. — Katsjuge ka et teie armastus wõiks kaswada; kui see tänini on olnud üks säde, siis paluge et see wõiks leegitsewaks tuleks saada. Kui teie tänini olete pisut Kristusele ohwerdanud, siis paluge, et teie tema armu läbi kõik wõiksite Tema ohwerdada, ja kanda kõik kui üks ohwer Tema jalgade ette, et sest saaks, kui Maria nardi salwißt üks hea hais. Paluge, et teie armastus wõiks ennaft laiendada, et wõiksite kõiki pühast armastada, et see enam wälja paistaks teie igapäewases elus, ja et see wõiks kui wedru olla, mis iseeneses tegewusele ajab mõtedes, sõnades ja teus; ja et see enam südamelikumaks saaks, et teie wõiksite olla kui hülgawad ja põlewad küünlad kesk pimedust, leegitsewas armastuses Jumala ja inimeste wastu. — Paluge et teie wõiksite juurde kaswada lootuses, et teie mõistuse silmad wõiksid walgustatud saada, et teie teaks, missugune Tema kutsmise lootus ja Tema au päranduse rikkus on pühade sees, et teie wõiksite õndsas lootuses oodata suure Jumala ja meie Onnistegija Jeesuse au ilmunist; et teie kes seda loodate, mis teie ei näe, wõiksite oodata kannatuses, et teie lootuse läbi maitsete taewalikkude õndsust ehk küll weel ise maapeal elate, aga lootuses wõite juba maitsta suremata põlwe, ehk küll weel sureliku põlwe sees olete; oneti on teile ju enne surma armuist kingitud osa ülesõusmises, ja on teile ju wõimalikuks tehtud Jumalat näha, ehk teie küll nüüd seda kui ühes tunedas peeglis waatate. Paluge, et teie kaswate alanduses, kuni teie wõite öelda: „Mina olen see kõige wähem kõige pühade seas; et teie kaswate äraandmises Kristuse kätte, kuni wõite öelda: „Kristus on minu elu ja surm minu kasu!“ et teie kaswate rahul olemises, kuni wõite öelda seda, mis apostel ütles: „Mina olen õppinud kõiges rahul olema, mis mul käes on.“

Kaswage ka Jeesuse armastuses, nõnda et ka teie waenlased wõiksid ära tunda, et teie Jeesusega olete olnud, ja Temast õppinud. Kui teil nüüd mingisugust manitsust on Kristuses, kui mingisugust armastuse rõõmustamist, kui mingisugust waimu osajamist ja ärast

meelt, kui on midagi, mis võiks teid enam kõlblikumaks teha, mis läbi teie võiksite oma ligimisele enam kasuks olla, mis võib teid kõlblikumaks teha, oma ligimesi kõigis asjus teenida, ja seeläbi oma Jumalat armastada — kaswage selle sees, sest et teie ei ole weel seda kõik kätte saanud, ega pole weel täielikud. Et nüüd laiemalt selle mõtte üle rääkida, tahan ma üht tähendust pühast kirjast teile meelde tuletada, et teid kõiki, kes Kristuse sisse jäete on tähendatud puude sarnatseks — õiguse tammepuiks; Jehowa taimeks mis ta ennast ilufaste ehitab, — püüdkte kaswada kui nimetud puud. Paluge, et teie sel aastal võiksite allapidi kaswada, see on õppida, oma ärarikutud loomust ja oma tühjust dieti tundma, ja seeläbi alanduses juurdunud saada. Paluge, et teie juured võiksid sügawasse tungida, ja kõik Jumala tött ümberpiirata, et teie võiksite Jumala armastuse sügawusesse tungida, Tema igawese ennepeetud nõu ära mõista, ja selles juurdunud olla, ja omandada Kristuse täielikku ära lunastamise tööd, ja olla ühendatud Kristusega Jumala enne peetud nõus meie kohta, mis Ta eneses Kristuse läbi on ette võtnud enne maailma ajutamist. Reedsinatsed Jumala sügawad saladused saavad teile rikkust ja osasaamist Demaga kinkima, ja tema juured saavad märga imema tema sügawate hallikate seest, mis sügawaste warjule pandud. See saab üks kaswamine olema, mis sinu oma au ei kaswata, ega sinu oma tühja meelt ei kosuta, waid see saab üks ärarääkimata warandus olema, kui tormised ajad tulewad, üks juurde kaswamine, mis ükski süda ei wõi öramõista; — kui tormisel ajal salalikud juurtega wälja kistakse, ja hukatusesse lähwad, need on paljad wiljata puud, faks fordova ära furnud, juurtega wälja kistud. Laske oma armastust uusi juuri ajada, mis taewast juurduwad, nii kui puud fewadesel ajal omad kaswud ülesse ajawad, ehk kui kuuse puu kaswud endid päikese poole sirutawad. Niisugune jänu olgu ka teie sees armastuse ja ühe südamliku ühenduse järele Jumalaga, ligema osasaamise järele palwes, et enam lapsepõlwe waimu elaks teie sees, ühes ustawamas osasaamises Isa ja Tema Poja Zeesuse Kristusega. See ülesse sirutamine taewa poole saab Jumala meelepärast olema, ja kaswatab ka teid endid pühitsuses. Paluge, et igast küljest võiksite juurde kaswada. Sirutage

oma juured wälja, laske pühitsusesse tungida, ja ennast nii laiale sirutada, kui kaugele Jumal seda wõimalikult teeb.

Pange ka endid tähele, kas kaswate wiljakandmises? Sest kui puu wiljakandmata kaswab, siis kahaneb puu ilu. Püüdke ka sel aastal peale ajada, et teie Jumala armu läbi enam wilja kannaks Issandale kui iial enne: „Issand, anna enam wilja, enam kurwastust patude üle, enam usku selle suure ohwri jisse, enam armastust Jeesuse wastu, enam hoolt hingede ümberpöörmise pärast.“ Meie ei taha mitte olla kui Israelis, kes peale korjanduse hakkasid ülejäänud kobaraid noppima, mis siin ja seal okste peal olid, — meie tahame olla kui Esfuloni org, kelle surutõrred üle ajawad wärskelt wiinast, see on armu sees kaswada, et meie allapidi sirutada wõime, ja ülespidi oma kaswud ajada, ja wäljasirutada oma okkad ja wilja kanda Issanda auks. Meie tahame weel üht tähendust pühast kirjast wõtta.

Wennad, õed Jeesuse Kristuse sees! meid ei wõi ainult puude, waid ka laste jarnatseks tähendada. Kaswagem kui wäikesed lapsed Jumala sõna selgest piimast, pikkamisi aga kindlalt, et meie aga tõeste kaswame. Igapäew pisut, aga aasta sees üsna palju. Oh, et wõiksim kaswada kui üks laps, ikka kindlamaks, kuni meie usu komistawad liikmed jaawad diete tugewaks, kuni sääre luud diete tugewaks jaawad, miska noormees wõib edasi jooksta, ja ei mitte ära wärsida. Täniini oleme meie kui udusulgedega kaetud linnu pojad olnud, kes waewalt julgewad pesast wälja minna. Issand, käi meid edasi kaswada, kuni meie wõime kui kotta tiinul endid taewa ülestõsta, üle udu ja tormi, ja elada selle kõige wägewama juures walguse sees. Et meie kõigis asjus tugewaks saaks! Palugem, et meie mitte jala pikkuseks ega küünra pikkuseks lasteks ei saaks, waid et meie täielikult mehiks saame Jeesuse Kristuse sees! Iseäranis palugem, et wõiksim kaswada kui terwed lapsed, kellel hea sööma isu on, nii et palged punawad. Wennad! see on üks paha tundemärk, kui lapse pea üksi kaswab, aga mitte kõik tema ihu üleüldse, ehk kui üks käsi ehk jalg kaswaks iseäranis suureks, mille, läbi ta näotumaks saaks. Aga lapse ilu on selles, kui kõik tema liikmed kaswawad. Üks õrn tundmine ei sünni mitte kokku ühe külma sädamega,

ehk ühe Anaki poegade pea, (kes suured pikad mehed olid) ei sünni mitte koku ühe härja põlve mehe kehaga. Palugem seepärast Issandat, et meie usk, armastus ja kõik muud armuannid võiksid kasvada, nii et iga and võiks oma wilja kanda, sest ainult sel viisil võime meie armu sees kasvada meie Issanda Onnistegija Jeesuse Kristuse tundmises.

Keegi ehk küsib: miks meie siis nii armu sees peame kasvama? Minu wennad, meie tahame siis vastata, et kui meie mitte armu sees ei kasva, siis on kurb lugu meiega; see on üks tundemärk, et meie haiglased oleme; üks laps kes ei kasva, on haiglane, üks puu mis kewade kasvusi ei aja, on juurde seest ussidest rikunud, aga veel enam, see pole üffi mitte ainult üks tundemärk haigusest, vaid ehk on ju loomusest wigane; kui ühe mehe keha on täiel mõedul kasvanud, aga jalad on peenikesed ja waewalised, mis keha ülewal ei jakka kanda, siis nime-tame meie üht niisugust meest wigaseks, ja meie waatame ta peale kaastundmusega, — ta on wigane. Oh Issand lae mind kasvada, sest et meie ei taha wigased lapsed olla, ega näotumad, ei, meie tahame oma taewase Isa farnatsed olla; meie tahame kenad lapsed olla, et iga üks meist võiks kuninga laps olla. Aga veel kardetawam on kui meie juurde ei kasva, üks küsimine, et kas meie elame; võib olla, kui meie kohta veldakse, et ta ei kasva, sellest võime mõista „tal pole elu.“ Meie ei kasva armastuses, ja usu sees Ta armu läbi, ega leikuse päewa wastu walmistamises siis karda ja wärise, sest ehk sinul on ainult nimi, et sina elad, aga oled furnud, ehk aga oled üks järele tehtud kuju, üks ilus kunstlik roos; sest et sinul puudub seda elu jõudu, mis kaswu wälja ajada võiks, õisi ja walmis wilja.

Kaswagem armu sees, sest kui teie edasi ei kasva, tulewad mitmed muud tühjad asjad ette, ja kõige pahem on see, et waimu pole olemas. Kaswagem, armu sees minu armsad, sest et juurde kasvamine armu sees, on see ainukene tee mis meid walmistab heaks ja kõlblikuks tööriistaks Jumalale. Oh minu armsad, kas teie ei tahaks ühel päewal jelle suure hulga seas olla, kellele saab veldud: „Sina truu ja ustaw sulane, mine oma Issanda rõemu sisse!“ Kas keegi teie seast ei tahaks

jälle tagasi pöörduda ja põrmuks saada, kust ta wõdetud on ilma et tal pärast nuttu ehk kaebamist oleks? Kui lugu meiega nii on, siis jääme seisma juurde kaswamises ja wõidu jooksmises, seisem, kus meie oleme, sest madalus on meie ukse ees, jäagem näotumaks. Aga kui meie tahame wüürstideks saada Jumala Iisraeli seas, kui tahame wägewaks sõjameheks saada Jeesuse risti lipu all, siis palugem seda palwet: „Jeesus, käsfi meid sinu armu sees kaswada, et meie wõiksimine sinule ustawad julased olla, ja seda eestulewat palka oodata. Aga juurde kaswamises saame meie ka õnnelikuks, see inimene, kes ei taha kaswada ei taha ka õnnelikuks saada. Suurema oja kaupmeeste seas on niisugune lugu, et kui nemad kasu ei saa, siis kautawad nemad; kui sõjamees ei wõida, siis wõidab ta waenlane, kui üks tark ei saa enam targemaks, jääb ta rumalamaks, üks kristlane, kes mitte enam ja enam ei õpi oma Iisandat tundma, ei wõi Tema sarnatseks saada, sest mida wähem ta Teda tundma õpib, seda wähem saab Tema sarnatseks; see riist, mis ei saa pruugitud, roostetab, ja see käsi mis ei saa harjutud töös, jääb nõrgaks; meie rõem kaub sel mõedul, kui meie waimu elu kahaneb. Mina ütlen weel üks kord, — kui meie tahame õnnelikud olla siis on tarwis edasi astuda; edasi on — päewa walgus; edasi on — wõit, edasi on — taewas, edasi on — Kristus. Aga seisma jäeda on kardetaw, ja see on surm. Oh Iisand käsfi meid meie õnnelikuks saamiseks edasi astuda ja lasse meid südamest endid ülespoole sirutada; oh et meie kui üks tema kogudus wõiksimine armu sees kaswada. Kui meie oleksime enam tugewamad uskus, wägewamad palwetes, enam põlewamad südamelikus armastuses meie igapäewases elus, kes meie seast teab, kui palju see oleks wõinud mõjuda meie aja ümbruse peale, kus seas meie elame. Need inimesed, kes kergeste astuwad, nende jäljed on ka püskesed, aga kes kindlad sanmud astuwad, otskui Rooma soldatid, need wautawad omad jäljed sügawaste selle aja liinwa jisse, nii et neid iialgi ei saa ära kustutada. Elagem seepärast kõik oma elu aeg nii, et kõik need kes meid nüüd näewad, kui ka tulew põlv, wõiks meeleparandusele tulla, ja Kristuse kogudus wõiks õnnelikumaks saada; see eesmärk olgu meil, meie kaswamises armu sees. Oh

kui õnnelik ei ole mina kui mina täna wõifsin teid üles-õhutada ühe püha hoolele. Kui mina wõifsin ühe wana-aegse altari pealt üht tule sütt wõtta, üht sedafarnast, mis ka prohweiti Jesaja huulte külge sai puudunud, siis wõifsin mina teile helda, waadake see on teie huulte külge pnutunud, astuge nüüd edasi, kõigewägewama Jumala Waimu ja wäe läbi, ja elage kui need, kes oma elu kallits ei pidanud, et aga wõifsid oma Issandat ja Õnnistegijat teenida, ja Tema jisse jäeda. Ma juhatan teie tähelepanemist nende wainude peale kes ju õndsuse jisse on jõudnud, seestpool wahetekk; ja hingawad igawese au sees, ja mina ütlen teile, nemad saiwad wõitu armu läbi ja et nemad armu sees kaswawid, see oli see abinõu mis läbi nad wõitu saiwad. Püüdkte nende sarnatseks saada, astuge edasi, nii kui nemad tegiwad, ja armu läbi antakse teile ka hingamist ja wõitu, nii kui neilegi, ja saate igaweste nendega ühtlasi laudas istuma.

Uga teie ehk küsite, kuidas teie wõifsite armu sees kaswada? Kostus on lihtne: See, kes teile armu on annud, saab teile sest rohkem andma. See, kes kõik loonud ja ka inimese löi, oli ka seesama kes ütles: „Saage paljaks ja täitke maa.“ Nõnda peab ka See, kes teile ou armu annud, hüüdma oma wägewa sõna, „seega“ teie siidametesse, ja ütlema selle armule, saagu ja paljaks, ja täitku südamed, nõnda et kõik tühjad paigad saaks täidetud ja see loomulik nõmme maa ja kõrbe hakkaks õitsema, kui roosike. Ja ühtlase anname meie weel teile nõu neid abinõusi hoolsaste pruukida mida Jumal meile on annud. Need abinõud on: palju palweid, hoolsaste Jumala sõna uurida, enam ühenduses elada Jeesuse Kristusega, enam hoolsamine tema riigi tööde sees olla. Ta risti lipu all tõsiselt, kõiki tema armu abinõusid pruukides, heal meelel wastu wõttes kõik Jumala sõna, mis Waimu läbi ilmutatakse j.n.e. Kui teie neid asju tähele panete, siis saate alati edasi kaswama, ja ei saa mitte ühed wigased ega näotumad lapsed olema; sest et See, kes teile elu on annud, saab nende abinõude läbi teid kõlbawaks tegema, neid manitsusi tähele panema, mis Ta oma apostli läbi meile on jätnud: „Kaswage armu sees ja meie Issanda Jeesuse Kristuse tundmises.“

Mina olen püüdnud seda jumalikku manitsust sele-

tada, aga nii kui teie näete, on seal sees weel üks iseäranis käst, kus juures meie weel mõni filmapilt peame wiibima, nimelt: „Ja meie Issanda Jeesuse Kristuse tundmises.“

Minu armsad wennad, Jeesuse Kristuse sees. Meil on waja püüda, et wõiksimine täieks meheks saada Tema tundmises. Oh, et meie sel aastal enam õpiks Teda tundma, Tema jumalikku olemist, ja Tema inimeseks jaamist meie eest, seda tööd mis ta lõpetas, Ja surma, Ja ülestõusmist, Ja taewaminemist, Ja eeskostmist nüüd meie eest suure au sees, ja Ja jälletulemist suure wäe ja auga. Mina usun, et kui meie kaswame Tema tundmises, siis teeb see ka meid enam kõlblikumaks Tema nime auuks elada, ja tööd teha Kristusele! Meie peame ka püüdma Kristuse meelt tundma õppida ja Tema oma Taewase Sjaga ühe sarnast olemist kõigeft küllest: usku, hoolt, allaheitliku olemist oma Isa tahtmise alla, julgust, alandust ja ka armastust. Ta oli lõukoer Juda suguharust, aga ka see, kelle üle tui maha tuli ristimise juures. Oh, oleks meil üks õige jänu Teda õiete tundma õppida, kellest ka ta waenlased ütlesid: „Si ialgi pole ükski inimene nii rääkinud, kui Jeesus nane“ ja kellest see ülekohtune kohtumõistja ütles: „Mina ei leia mingid süüd selleinatsesest inimesest. Kõige esiteks õppigem suure ihaldusega Kristust tundma tema olemises (isikus) et meie sel aastal enam ja parem tundma õpiks seda ristilõõdud Kristust, waadagem Tema käsi ja jalgu, seadte endid truiste Tema risti alla, pange tähele täna: käsna, äädikat, ja naelu: mõtelge nende peale waadates. Püüdkte sel aastal Tema südamet jisse tungida, ja järele uurida Tema armastuse sügawust, üht armastust, mille sarnast enam ei ole leida. Kui kallid see oleks, kui teie Tema kannatamist wõiksite õieti ära mõista. Oh, et teie sel aastal wõiksite kaswada Tema tundmise osasaamisele, ja teie sel aastal wõiksite Tema karikat juua, ja Tema ristimisega ristitud saada. Kui teie sel aastal jäeksite tema jisse, ja Tema teie jisse, — õndsad olete teie: See on üks ainukene kaswamine, armu sees, mis on üks tõsine kaswamine. Sest kõik see kaswamine mis mitte ei wii meid Kristuse tundmisele, on ainult liha meele uhkuseks, aga mitte hinge kosutuseks. Seepä-

rast kaswagem Kristuse tundmisele. Kui küüfiks keegi weel
 miispärast? Oh, kui teie millalgi oleks teda tunnud, ei
 oleks teie nii küüfinud. See, kes mitte rohkem ei igatse
 Kristust tundma õppida, see ei tunne teda weel mitte.
 See kes seda wiina on maitseanud, sellel on ifka ta järel
 enam janu, ehk küll Kristus kosutab, on see üks niisu-
 gune kosutus, et ifka tahaks enam, enam ja enam. Oh,
 kui teie õiete tunneks Zeesuse armastust, siis olen mina
 kindel, et teil oleks Tema järele janu, kui hirwel on
 weeaja järele. Kui teie ütlete, et teie enam ligemalt Teda
 tundma õppida ei taha, siis ütlen mina, et teie Teda
 ei armasta, sest armastuse hüüdmine on alati ligemale
 ligemale, ligemale. Sest Kristusest ära olla on põrgu,
 aga Tema ligi olla on taewas, ja mida ligemale meie
 Temale saame, saab meie taenas enam taewalikuks, meie
 maitseme Temast enam, ja tunneme, et see on Jumalast.
 Oh, et teie sel aastal wõiksite Petlema kaewu juurde
 jõuda, ja mitte sealt üht kruusitait wett saada, kui Sa-
 wetist läkitatud kolm waprast sõjameest tõiwad, waid et wõik-
 site ise hallika juurde saada, selle põhjatuma hallika juurde,
 mis igawesest armastusest üle ajab; oh, et Issanda sala
 nõu sell aastal wõiks teiega olla, ja teie saaksite Rõige-
 wägewam akaitsemise ja warju all olla! Minu kallid Spe-
 taja! kui sina lubaksid mind minu kõige ülemat igatsust
 awaldada, siis oleks see järgmine: Sind tunda, ja Su
 ülestõusmise wäge, ja Sinu kannatamisest osa saada.
 Ifka sinule ligemale, minu kõrgeste austatud Önniste-
 gija, ligemale Sinule, see peab olema meie ainukene
 hüüdmine; Issand anna, et meie heal wõiks kuulnud olla,
 kui meie hüüame et meie wõiksimine kaswada Kristuse
 tundmises. Meie igatseme sel aastal Kristust tundma
 õppida, kui oma Issandat, — Issandat iga meie mõtte
 üle, iga sõna ja wiiji üle, ühtla seka oma Önnistegijat,
 kui Önnistegijat iga patu üle, mis weel meie sees on, —
 Önnistegijat, igast patust mis oleme teinud, ja igast
 kiusatusest mis weel tulema saab. Mu sulle! meie aus-
 tame sind kui oma Issandat. Speta meid tundma Sinu
 meelewalda, miska Sina meie üle walitses, et meie iga
 silmapilk seda tunneks. Mu sulle, Sa ristilöödud, meie
 tunnistame Sind omaks Önnistegijaks, aita meid endid
 rõdemustada Sinu ärapeastmise üle, ja et seda ärapeast-

mist täielikult igast küljest äratunneksime oma waimus, hinges ja ihus, kui need, kes täielikult on Sinu läbi ära-
 peastetud. Aga apostel räägib weel edasi ja ütleb oma
 kõnes: **Temale olgu au nüüd ja igaweste. Amen.** Meie
 näeme, et apostlid ikka teewad üht wahetpidamist oma
 kõnedes tiikiks ajaks, et wõiksiwad oma südamest Jumal-
 lat tänada. Jumalat tänada ei wõi mitte, kui õige aeg
 ei ole. Muus asjus pole mitte lugu nii. Aga Jumalat
 tänada võib ainult, kui see tänuiliku südamest tõuseb;
 ainult siis võib öelda, **Temale olgu au!** Wennad, ärge
 laske mind mitte enam kuulutada, waid ennemine laske
 minu huuled teie mõtteid ülesawaldada. Saagu igast sü-
 damest see kiituse laul tõusma: **Temale, selle Jumalale,**
 kes maa ja taewa teinud, ja kellelta midagi ei ole teh-
 tud, mis tehtud on; **Sellele,** kes oma lõpmata halastuse
 läbi seaduse wahemeheks on saanud; **Sellele,** kes ennaft
 laji sülitada, kui wäikene laps; **Sellele,** kes inimestest oli
 põlatud, maha jäetud, üks mees walu täis ja kuulus
 haigusest; **Sellele,** kes oma risti surma läbi oma werd
 ära walada laji; **Sellele,** kes hüüdis: „Mul on janu!“
 ja „Kõik on lõpetud!“ **Sellele,** kelle eluta ihu hauda
 waus; **Temale olgu au!** **Sellele,** kes surma nõõrid katti
 käristas; **Sellele,** kes on kõrgesse üles läinud, ja on
 wangipõlwe, wangiwiinud; **Sellele,** kes istub Isa pare-
 mal käel, ja pea saab tagasi tulema, ja meie kohtu-
 mõistja olema. — **Temale,** teie jumalasalgaajad, kes teie
 kahtlete Jumala olemise juures, **Temale,** teie kuningad, kes
 kadedad olete Dema suure au pärast, ja ei taha et teesi-
 nane teie üle peaks walitsema; **Temale,** teie inimeste lap-
 sed, kes teie Dema wastu panete ja teie wüürstid, kes
 teie ühtlasi nõu peate Dema wastu, **Temale,** selle kuni-
 gale, keda Jumal on pannud oma püha Siioni mäe üle;
Temale olgu au! See Isfand, kuningate Kuningas, ja
 kõige ijandate Isfand, Imelik Nõuandja, wägew Ju-
 mal, Igawene Isa, Rahuwüürst ja jälle Hosianna kõrgest,
 Halleluja kuningate kuningas, ja ijandate Isfand!
Temale olgu au! Kui meie Isfandale, — **Temale olgu**
au, kui ainisa Snnistegijale, — Dema üksi on meid Ju-
 malale ostmud oma werega, Dema on üksi surrutõrt tal-
 lanud, ja tuleb Edomiist ja Potsrafi werega kastetud riie-
 tega oma suure rammuga. — **Temale olgu au!** Lakku-

tage oma tiivu ja hüüdkte Halleluja. Demale olgu au. Kuulge seda teie täieste pühaks saanud waimud, mänge keelte peal oma taewalikude kandlete peal ja laulge: Halleluja! Au Demale, kes meid on ostmud Jumalale oma werrega! Demale olgu au! Jumala kogudus kostku ja iga ustaw süda üteltu: „Demale olgu au! Jah, Demale olgu au!“ Ja teie maaalused waimud, kui teie wärisedes näete, teie wangipõlwe wõtnud Dema wõöl ripuwad taewas, maa ja põrgu ja need asjad mis on ja mis oliwad, ja mis tulema saawad, need hüüdku ühtlase Demale olgu au!

Aga apostel lisab weel nüüd: Demale olgu kõiges au! Oh wennad, pangem tähele Dema au jissefaamise ja wõidu päewa, ja pangem ka tähele Dema kroonimise päewa.

Ta risti surm, Ta kõrge au
Meid hoiab Dema kepp ja sau,
Sest ta on kõikide Issand.

Nüüd, nüüd Dema on meid ülesse äratanud ja istuma pannud taewaste asjade jisse Kristuse Jeesuse sees. Minu armsad, meie oleme nüüd Jumala lapsed, nüüd on meie patud andeks antud, meie oleme nüüd Dema digusega ehitatud, meie jalad on nüüd kalju peale seis-ma pandud, nii et wõime kindlad olla. Kes teie jeast ei tahaks temale üht Halleluja laulda? Demale olgu au! Teie inglite hull seal ülewal, Demale olgu au, sest teie laul ei lõpe, ei ööd ega päewad, Demale au andes. Püha, püha, püha on Issand Jumal, see kõige wägewam. Kummardagem Seda, sest Demale saagu au. Nüüd ja igaweste. Meie tänuohwer ei pea iial lõppema. Aeg, sinu päewad lähewad wanaks ja lõpewad otsa. Igawene aeg, sinu äraarwamata päewad saawad edasi keima, aga Demale saagu au igaweste, igaweste. Eks ta ei ole üks preester Melkisedeki wiisi järele? Demale olgu au. Eks ta ei ole üks kuningate Kuningas, ja igaweste kuningate Kuningas, ja isandate Issand. Igawene Issa. Demale olgu au igaweste! Sialgi ei pea Demale kiitus lõppema. Seda kiitust on Ta were läbi omale saanud, ja peab jääma nii kaua kui suremata põlw kestab, risti au ei pea lastma iial tumedaks minna, haura ja ülestõusmise hiilgawus ei pea iialgi lõppema. Oh, minu armsad

wennad, minu waim hakkab tundma pühade hoolt! mina himustaksin ju enne aegu taewalikku laulu laulma hakkata. Kui minu keelele oleks taewaliku wabadust, siis hakkaks see ju neid taewaliku laulu laulma, mis kui tule keeltega seal ülewal Teda austawad. Oh Jeesus, sina pead igaweste austatud saama. Nii kaua kui suremata waimud elawad, nii kaua kui Isa aujärg seisab, pead sina austatud saama igaweste igaweste, igaweste. Aga siin tuleb üks lõpu sõna, selle kõige suurema tähendusega: „Amen!“

Wennad, mina soowin, et kui mina nüüd ette wotan seda sõna „Amen“ seletada, et mina mitte üht õpetust ei püüaks teile jagada, waid ennemini oma seestpidist südame ülesse õhutatud tundmist. Tulge, ütlege jälle oma südamest, Temale olgu au nüüd ja igaweseks ajaks „Amen.“ Mis tähendab see „Amen?“ Jah sõna — „Amen“ tähendab pühas kirjas neli iseäranis tähendus. Seda läbi wadates tahan mina teie tähelepanemist äratada, et see on üks imeksapanemise wäärt, et käsu ajal ei öeldud „Amen“ õnnistuse juurde. Meie Issanda Jeesuse Kristuse arm Jumala armastus ja Püha Waimu ofasamine olgu teie kõikidega. Amen.“ Kui keegi meie Issandat Jeesust Kristust ei armasta, see olgu äraneeatud: „Maran Atha“ sinna pole mitte „Amen“ juurde lisatud. Aga kõik Jumala tõutused on Tema sees Jah, ja Amen. Aga läheme oma mõtte juurde tagasi. Amen — tähendab neli iseäralist asja. Esialt tähendab see — südame igatsust. Jah, mina tulen pea Amen. — Jah tule Issand Jeesus. Meie tarwitame Amen oma palwe lõpul, et sellega öelda: „Issand sündku nii, nii on meie südame soow.“ Minu wennad, laenage minule omad südamed, sest see on tõeste üks südame asi: „Temale olgu au nüüd ja igaweste Amen.“ On see teie südame igatsus, aga kui mitte siis teie ei wõi siia juurde mitte „Amen“ ütelda. Igatses, himustab, õhlab ja hüüab teie süda Kristuse järele, nii et teie igakord, kui teie omad põlweid painutate wõiksite öelda: „Tulgu meile Sinu riik, Sinu tahtmine sündku kui taewas nõnda ka maa peal, sest Sinu päralt on riik, wägi ja au igaweste: Amen.“ Issand, tulgu meile Sinu riik!“ Wennad, kas teie wõite selles mõttes ühel meelil öelda, ja kas see on teie süda-

mete igatsus, et Kristuse au jaoks laiale lautatud, ja et Tema riik võiks tulla, siis ütlen sel tunnil lahkeste teie poolt „Amen.“ Ühendage endid minuga, sest et minu süda põleb suure igatsusega selle järele. Mina võin seda öelda, ja Jumal, kes kõik teab, ja see õige kohanõustaja näeb, kui väga mina igatsen, et Jeesus austatud jaoks; ühendage endid seepärast minuga, teie, kes teie õiglaste südametega seda teha võite, kui mina nüüd Tema auks laulu alustan. „Temale olgu au nüüd ja igaveste „Amen.“ Aga „Amen“ tähendab veel rohkem, see tähendab, meie usu kindlust. Meie ütlеме „Amen“ ainult selle peale, mis meie kindlaste teame, et see tõsi on. Meie paneme, kui nõnda võiks öelda, oma poolt, kui üht kindlat tunnistust Jumala tõutuste peale, et usume Seda tõjine, ustaw olewat, kes seda on tõutanud. Kas teie ehk kahtlete et Jeesus Kristus on auline nüüd ja igaveste? Kahtlete teie sellepärast, et Ta nüüd saab austatud inglitest, Keerubimi ja Serawimidest? Kas teie, minu wennad, ei usu seda, et ka need, kes kõrbedes on, endid Tema ette kumardavad, ja et Tema waenlased lauwad põrnu? Kui teie seda usute sest hoolimata et maailm wastu paneb, ja patused uhkustawad, sest usmata meelest, kurjuse põhjusest hoolimata, kui seegipärast usute, et Kristus peab austud saama, igawestest ajast igaveste, siis ühendage endid minuga ja ütlegem jälle „Amen.“ Temale olgu au nüüd ja igaveste Amen.“ Aga „Amen“ tähendab ka veel üht imelikku rõemu.

Kui wanal ajal üks Juida kuningas aujärje peale astus, siis wõttis ülempreester õlikruusi ja walas tema pea peale. Peale selle puhuti pasunat, siis hüüdis keegi täie häälega: „Jumal hoiu kuningat! Jumal hoiu kuningat!“ ja kõik rahwas ütles: „Amen“. See oli kui rõemuhõiskamise teretamine kuningale, kellest rahwas head walitsejat lootis saada, selle läbi Jumal neid rohkeste pidi õnnistama ja neile wõitu andma. Mis ütlете teie, kui oma kuningat Jeesust näete istuwat Siioni mäe peal, surm ja põrgu tema jalgade all ja kui teie tema aulise jälletulemise peale waadates ootate seda aega, kui saate Temaga igaveste walitsema? Kas siis teie südamed ei ütles mitte „Amen“. Mina mäletan üht aega, üht minu hinge ümber piirawat suurt pimedust ja ihulikku nõr-

kust, siis oli üks kirjatükk, mis mind ifka wäga rõemustas; seal ei olnud mingiugust tõutust minule, aga seal seisis midagi Demast, ja see oli: Seepärast on Jumal Teda wäga ülendanud ja on annud Temale ühe nime mis üle iga nime on, et Jeesuse nimel kõik nende põlwed peawad endid nõtkutama, kes taewas ja maa peal ja maa all on." Oh, see rõemustas mind nii wäga, et Tema oli ülendatud. See ei tähenda mistit, mis minuist ehk meist kõikidest saab. See kuningas Daweti soost on enam wäärt kui kümme tuhat meist, saagu meie nimed ära kustutatud, kui aga Tema nime igaweste jäeb. Wennad, mina panen seda kuningat teie ette, mina kujutan Teda täna teie usu silmade ette, mina sean Teda uueste teile kuningaks, ja kui teie igatsete, et Tema peab kuningas olema, kui teie endid rõemustate sest, et Tema walitseb, siis ütelge „Amen“. Waadake Teda seal, kujutage Teda eneste ette, austage Teda, andke Temale juud. Waadake, meie tunnistame Teda täna uueste, Temale juud andes; Temale olgu au nüüd ja igaweste. Teie rõemsa südamega tõstke ühtlase oma healt üteldes „Amen.“ Aga wiimaks tahaksin weel öelda, et see on üks wäga tähtjas koht, et ka „Amen“ Pühhas kirjas tarwitatakse, kui üks kinnitamine, mis on ohusstatud, see tähendab siis: Mina wõtan kindlaste ette Jumala nimel, et Tema wäe läbi Tema nime kuulsaks teha, nüüd ja igaweste. Siin ei käsi mina teid laulsa „Amen“ öelda, aga mina tahan midagi teile rääkida ja teile aega anda, et wannus seda taha öelda wõite.

Minewal nädalal käiisin mina neid fuuri saalisi läbi, mis jõledus on sisse õnnistanud Prantslase auks. Seal lähed ühest tuast teise, mis seal kõige ülemaks arwati ja näitamise wäärt on: need inimese furnu kehad, mõned ilma peata, werd, suitsu ja tolmu, Napoleoni auks. Aga kui meie wõtame püha kirja läbi waadata, siis leiame meie tõeste üht palju paremat pilti, kus sees nägema saate Kristuse au. Selle raamatu sees leiate üles tähendatud kuidas Ta on wõitnud. Ühes teises kohas seisab Pariisis üks ausammas suurestükidest kokku seatud, mis keiser Napoleon sõjas on rööwinud, ehk wõitnud, see on tõeste üks tõsine tunnistus ühe wõitjale. Aga Sinul, oh Jeesus, on palju paremad, kui need ülewal nimetatud

tunnistajad, üks hull peastetud hingeji kui pilwe, üks hull nutjaid filmi, kelle filmapijarad Sina oled ära kuu-
 watanud, rõhutud südamed, mis jina oled parandanud, ja hinged ära ostnud, kes igaweste endid rõemustada
 saawad Sinu ees, misfugune hull tunnistajaid, kes kõik tõendawad Jeesuse wõidu rõemust mis Teda austab, nüüd ja igaweste, ühed tunnistajad Tema wõitudest. elawatest hingedest kofku pandud, kes Teda südamest armastawad, ühed tunnistajad Tema wõituteist, juremata wõimusest, kelle taewas on see, et Teda ja Tema ilu ja auwaadata saawad. Aga kui suur ei pea siis Kristuse auolema igawese au sees! Kui teie, ja mina, ja need tuhanded miljonid, keda Ta on peastnud oma were läbi, taewas saawad olema; oh, kui meie ju oleme seal mõned tuhanded aastad olnud, siis saab see niisama ärarääkimata auline olema, kui esimesel päewal, kui meie sinna saime, ja kui meid saaks meie Issandast kuhugi miski toimetuse peale wälja saadetud ja meie sell wiisil mõni filmapiik ei peaks Tema palet nägema, oh, misfuguste tui tiiwadega ei lendaks meie tagasi, et meie jälle Tema palet näha wõikime! Ja kui meie üks päew kõik Tema aujärje ümber seisma saame, oh misfugune laul saaks siis meie huultest tõusma Tema auks, mina kõige ülem patuste seast, aga peastetud Tema were läbi! Misfugused laulud ei saaks ka teie huultest tõusma Tema auks. Teie, kes teie olete puhtaks pestud oma üleastumistest, olete nüüd peastetud! Ja kui palju tänu ei saa need hulgad igaweste temale andma, kes on Tema armust osa saanud! Aga mis ütlete teie, et kuidas Tema juba nüüd wõiks austatud saada? Oh wennad ja õed, olgu see teie palwete eesmärk: Issand aita mind sind austada omas waesuses. Aita mind Sind Jeesus austada felles, et kõigis wõiksin rahul olla. Mina olen haige, aita mind Sind austada haiguses, kannatlikus olemises Sind kõiges tänada. Minul on loomulikud annid, aita mind nende andidega Sind austada; felles et neid tarwitan Sinu tööde sees. Minul on wabaaega, aita mind seda pruukida Sinu auks Sinu teenistuses. Minul on üks õrn kaastundlik süda, Issand aita et minu süda ei armastaks muud kui Sind, et see ei annaks leeki, ega ei põleks miski muu wastu, kui ikki ärandmisele Sinu kätte. Mi-

nul on üks pea selge mõistusega, Issand aita mind Sinu peale Sinu kasuks mõelda: Sina oled mind seia maailma pannud elama mitte ilma eesmärgita. Issand, näita minule, mis on see eesmärk ja aita mind oma ülesannet mitte täitmata jätta, sest minu igatsus on ka selles asjas „Amen,“ ütelda. Mina ei või mitte palju teha, minu „Amen“ on väga nõrk, aga nii kui see leff naene oma kaks weeringat, ja see oli kõik mis ta ülespidamiseks oli, nii, oh minu Issand, panen mina oma aja, mis minul nüüd, ja ka igawese Sinu ohwri kiristu see on kõik Sinu pärast; võta seda, ja siis tahan mina selle peale „Amen“ ütelda, Peetruse apostli ameti auks, selle läbi see kirjutatud on.

Ja nüüd wiimaseks, minu wennad ja õed, kas teie nõu on sell aastal edasi astuda, ja „Amen“ selle peale ütelda. Mina palun teid, et teie seda teeksite, aga teie, kes teie Kristust ei armasta, teie ei või „Amen“ ütelda. Mõtelge, et teie käsu all olete. Teie kohta on üks „Amen“ iga needmisele, aga mitte õnnistuse sõnadele, niikaua kui teie käsu all seisate. Oh teie waesed patused! kes teie käsu all seisate, oh et täna oleks see päev, kus jinu käsu orjus võiks otja lõpeda! Sina ehk küsid, kuidas see võiks sündida? Mina kostan: usu läbi Kristuse jisse. Kes Tema jisse usub, selle peale ei mõisteta kohut. Oh et sina võtaksid Tema jisse uskuda, siis saaks jinu süda rõemu-ga „Amen“ ütleva.

